

sygn. akt II K 442/15

WYROK ŁĄCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 05 kwietnia 2016 roku

Sąd Rejonowy w Szczytnie Wydział II Karny w składzie:

Przewodniczący: Sędzia SR Andrzej Janowski

Protokolant: sekr. sąd. Katarzyna Strzelec

w obecności Prok. Prokuratury Rejonowej w Szczytnie Doroty Krzyny

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 5 kwietnia 2016 r. sprawy :

M. M. , urodzonego (...) w S.,

syna D. i M. z d. P. (...)

skazanego prawomocnymi wyrokami:

1. Sądu Rejonowego w Trzebnicy z dnia 28 lutego 2011 r. sygn. akt II K 15/11

1) za ciąg przestępstw z art. 279 §1 k.k. i in. popełniony w okresie od 9 do 10 grudnia 2010 r. na karę 2 lat pozbawienia wolności i 210 stawek dziennych grzywny po 10 zł za stawkę,

2) za przestępstwo z art. 178a §1 k.k. popełnione w nocy z 9 na 10 grudnia 2010 r. na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności,

3) za przestępstwo z art. 62 ust 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii popełnione w dniu 10 grudnia 2010 r. na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności,

4) za przestępstwo z art. 62 ust 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii popełnione w dniu 7 grudnia 2010 r. na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności,

5) łącznie na karę 2 lat pozbawienia wolności;

2. Sądu Rejonowego w Trzebnicy z dnia 22 sierpnia 2011 r. sygn. akt II K 528/11

1) za ciąg przestępstw z art. 279 §1 k.k. i in. popełniony w nocy z 26 na 27 kwietnia 2011 r. na karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności,

2) za przestępstwo z art. 13 §1 k.k. w zw. z art. 279 §1 k.k. i in. popełnione w nocy z 22 na 23 kwietnia 2011 r. na karę 1 roku pozbawienia wolności,

3) za przestępstwo z art. 62 ust 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii popełnione w okresie od 20 do 30 kwietnia 2011 r. na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności,

4) łącznie na karę 2 lat pozbawienia wolności;

3. Sądu Rejonowego dla Warszawy – Żoliborza w Warszawie z dnia 06 grudnia 2011 r. sygn. akt III K 498/11 za przestępstwo z art. 62 ust. 2 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii popełnione w dniu 30 czerwca 2011 r. na karę 1 roku pozbawienia wolności;

4. Sądu Rejonowego w Rawiczu z dnia 25 stycznia 2012 r. sygn. akt II K 361/11 za przestępstwo z art. 62 ust. 1 i 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii popełnione w dniu 29 kwietnia 2011 r. na karę 100 stawek dziennych grzywny po 10 zł za stawkę;

5. Sądu Rejonowego dla Warszawy –Żoliborza w Warszawie z dnia 05 kwietnia 2012 r. sygn. akt III K 648/10

1) za przestępstwo z art. 226 §1 k.k. popełnione w dniu 17 sierpnia 2010 r. na karę 3 miesięcy ograniczenia wolności,

2) za przestępstwo z art. 222 §1 k.k. popełnione w dniu 17 sierpnia 2010 r. na karę 3 miesięcy ograniczenia wolności,

4) łącznie na karę 3 miesięcy ograniczenia wolności;

6. Sądu Rejonowego w Szczytnie z dnia 2 października 2013 r. sygn. akt II K 62/13

1) za przestępstwo z art. 62 ust 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii popełnione w dniu 15 października 2012 r. na karę 4 miesięcy pozbawienia wolności,

2) za przestępstwo z art. 178a §4 k.k. popełnione w dniu 15 października 2012 r. na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności,

3) łącznie na karę 8 miesięcy pozbawienia wolności,

I. na podstawie art. 569 §1 k.p.k. w zw. z art. 85 k.k., art. 86 §1 k.k. i art. 87 k.k., w brzmieniu przepisów obowiązującym w datach przestępstw, w zw. z art. 4 §1 k.k., łączy kary pozbawienia wolności orzeczone wobec skazanego wyrokiem Sądu Rejonowego w Trzebnicy w sprawie sygn. akt II K 15/11 i kary ograniczenia wolności orzeczone wobec niego wyrokiem Sądu Rejonowego dla Warszawy Żoliborza w Warszawie w sprawie sygn. akt III K 648/10 (opisanymi w pkt 1 i 5) i w ich miejsce orzeka karę łączną 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności oraz uznaje ją za wykonaną w całości;

II. na podstawie art. 569 §1 k.p.k. w zw. z art. 85 k.k. i art. 86 §1 k.k., w brzmieniu przepisów obowiązującym w datach przestępstw, w zw. z art. 4 §1 k.k., łączy kary pozbawienia wolności orzeczone wobec skazanego wyrokiem Sądu Rejonowego w Trzebnicy w sprawie sygn. akt II K 528/11 i wyrokiem Sądu Rejonowego dla Warszawy Żoliborza w Warszawie w sprawie sygn. akt III K 498/11 (opisanymi w pkt 2 i 3) i w ich miejsce orzeka karę łączną 2 (dwóch) lat i 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności;

III. w pozostałych częściach łączone wyroki pozostawia do odrębnego wykonania;

IV. na podstawie art. 577 k.p.k. na poczet orzeczonej w pkt II kary łącznej pozbawienia wolności zalicza skazanemu okres od 30.06.2010 roku do 02.07.2010 roku i od 30.04.2011 roku do 26.05.2011 roku oraz okres, o który kara uległa skróceniu w sprawie Sądu Rejonowego dla Warszawy Żoliborza w Warszawie sygn. akt III K 498/11;

V. na podstawie art. 569 §1 k.p.k. i art. 572 k.p.k. postępowanie o wydanie wyroku łącznego co do wyroków Sądu Rejonowego w Rawiczu w sprawie sygn. akt II K 361/11 i Sądu Rejonowego w Szczytnie w sprawie sygn. akt II K 62/13 (opisanym w pkt 4 i 6) umarza;

VI. na podstawie art. 624 §1 k.p.k. zwalnia skazanego od ponoszenia kosztów sądowych.

UZASADNIENIE

Obrońca M. K. M. pismem z dnia 14 września 2015 r. wniósł o wydanie w stosunku do skazanego wyroku łącznego obejmującego kary orzeczone wyrokami: Sądu Rejonowego w Trzebnicy w sprawie II K 528/11, Sądu Rejonowego dla Warszawy-Żoliborza w Warszawie w sprawie III K 498/11 i Sądu Rejonowego w Szczytnie w sprawie II K 62/13.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w Trzebnicy z dnia 28 lutego 2011 r. sygn. akt II K 15/11 M. K. M. został skazany za ciąg przestępstw z art. 279 §1 k.k. i in. popełniony w okresie od 9 do 10 grudnia 2010 r. na karę 2 lat pozbawienia wolności i 210 stawek dziennych grzywny po 10 zł za stawkę, za przestępstwo z art. 178a §1 k.k. popełnione w nocy z 9 na 10 grudnia 2010 r. na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności, za przestępstwo z art. 62 ust 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii popełnione w dniu 10 grudnia 2010 r. na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności, za przestępstwo z art. 62 ust 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii popełnione w dniu 7 grudnia 2010 r. na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności, łącznie na karę 2 lat pozbawienia wolności.

Następnie prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w Trzebnicy z dnia 22 sierpnia 2011 r. sygn. akt II K 528/11 M. K. M. został skazany za ciąg przestępstw z art. 279 § 1 k.k. i in. popełniony w nocy z 26 na 27 kwietnia 2011 r. na karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności, za przestępstwo z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 279 §1 k.k. i in. popełnione w nocy z 22 na 23 kwietnia 2011 r. na karę 1 roku pozbawienia wolności, oraz za czyn z art. 62 ust 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii popełniony w okresie od 20 do 30 kwietnia 2011 r. na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności, łącznie na karę 2 lat pozbawienia wolności.

Wyrokiem Sądu Rejonowego dla Warszawy-Żoliborza w Warszawie z dnia 06 grudnia 2011 r. sygn. akt III K 498/11 wymierzono M. K. M. za przestępstwo z art. 62 ust. 2 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii popełnione w dniu 30 czerwca 2011 r. karę 1 roku pozbawienia wolności.

W dniu 25 stycznia 2012 r. Sąd Rejonowy w Rawiczu wyrokiem w sprawie sygn. akt II K 361/11 wymierzył skazanemu za przestępstwo z art. 62 ust. 1 i 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii popełnione w dniu 29 kwietnia 2011 r. karę 100 stawek dziennych grzywny po 10 zł za stawkę.

Wyrokiem Sądu Rejonowego dla Warszawy –Żoliborza w Warszawie z dnia 05 kwietnia 2012 r. sygn. akt III K 648/10 M. K. M. został skazany za przestępstwo z art. 226 §1 k.k. popełnione w dniu 17 sierpnia 2010 r. na karę 3 miesięcy ograniczenia wolności, oraz za przestępstwo z art. 222 §1 k.k. popełnione w dniu 17 sierpnia 2010 r. na karę 3 miesięcy ograniczenia wolności, łącznie na karę 3 miesięcy ograniczenia wolności.

Nadto wyrokiem Sądu Rejonowego w Szczytnie z dnia 2 października 2013 r., sygn. akt II K 681/14, M. K. M. został skazany za czyn z art. 62 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii na karę 4 miesięcy pozbawienia wolności, oraz za czyn z art. 178a §4 k.k., oba popełnione w dniu 15 października 2012 r., na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności - łącznie na karę 8 miesięcy pozbawienia wolności.

Aktualnie M. K. M. odbywa karę 1 roku pozbawienia wolności z wyroku SR dla Warszawy-Żoliborza w Warszawie w sprawie III K 498/11. W dalszej kolejności będzie odbywać kary orzeczone w sprawach II K 528/15 SR w Trzebnicy oraz II W 508/12 SR w Szczytnie.

dowody: odpis wyroku II K 62/13 k. 13-14, odpis wyroku III K 498/11 k. 22, odpis wyroku III K 648/10 k. 30-36, odpis wyroku II K 15/11 k. 38-39v, odpis wyroku II K 528/11 k. 40-41v, odpis wyroku II K 361/11 k. 51, dane o karalności k. 7-9, kserokopia odpisu wyroku III K 521/15 – k. 71-72.

Sąd zważył, co następuje:

Zgodnie z treścią art. 569 §1 k.p.k. jeżeli zachodzą warunki do orzeczenia kary łącznej w stosunku do osoby prawomocnie skazanej różnymi wyrokami Sąd wydaje wyrok łączny.

Z uwagi fakt, iż wszystkie wyroki skazujące wobec M. K. M. zapadły przed dniem 01 lipca 2015 r., zastosowanie w niniejszej sprawie znajdują przepisy rozdziału IX Kodeksu karnego w brzmieniu sprzed tej daty (art. 19 ust. 1 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o zmianie ustawy - Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw, Dz.U.1997.89.555 z dnia 1997.08.04).

Art. 85 k.k. i 86 §1k.k., w brzmieniu obowiązującym do dnia 30 czerwca 2015 r., stanowiły, że sąd orzeka karę łączną, jeżeli sprawca popełnił dwa lub więcej przestępstw zanim zapadł pierwszy, choćby nieprawomocny wyrok co do którekolwiek z tych przestępstw i wymierzono za nie kary tego samego rodzaju, albo inne podlegające łączeniu. Sąd orzeka karę łączną biorąc za podstawę kary z osobna wymierzone za zbiegające się przestępstwa. Sąd wymierza karę łączną w granicach od najwyższej z kar wymierzonych za poszczególne przestępstwa do ich sumy, nie przekraczając jednak 540 stawek dziennych grzywny, 18 miesięcy ograniczenia wolności albo 15 lat pozbawienia wolności (art. 86 §1 k.k.).

Uchwałą z dnia 25 lutego 2005 r., której nadano moc zasady prawnej, Sąd Najwyższy przesądził, że zawarty w art. 85 k.k. zwrot „zanim zapadł pierwszy wyrok” odnosi się do pierwszego chronologicznie wyroku, który zapadł przed popełnieniem przez sprawcę kolejnego przestępstwa (zobacz uchwała 7 sędziów SN, sygn. akt I KZP 36/04).

Przedstawiona na wstępie chronologia wyroków i określona przepisem art. 85 k.k. cezura czasowa pozwalała na orzeczenie w niniejszej sprawie dwóch kar łącznych, poprzez połączenie w pierwszej kolejności kary z wyroku SR w Trzebnicy w sprawie II K 15/11 i kary z wyroku SR dla Warszawy-Żoliborza w Warszawie w sprawie III K 648/10 oraz następnie poprzez połączenie kary z wyroku SR w Trzebnicy w sprawie II K 528/11 i kary z wyroku SR dla Warszawy-Żoliborza w Warszawie w sprawie III K 498/11. W każdej z powyższych spraw orzeczono wobec skazanego kary podlegające łączeniu na podstawie art. 85 k.k. w zw. z art. 87 k.k.

Poza wyjątkiem określonym w art. 88 k.k. ustawa nie przewiduje reguł co do łączenia kar, na podstawie którejkolwiek z zasad wymiaru kary łącznej. Istnieją trzy zasady wymiaru kary łącznej : zasada kumulacji, asperacji i absorpcji. System kumulacji polega na zwykłym zsumowaniu kar wymierzonych za poszczególne przestępstwa. System absorpcji polega na tym, że najsurowsza z kar pochłania pozostałe. System asperacji polega na zaostrzeniu najsurowszej z wymierzonych kar. Na tle orzecznictwa Sądu Najwyższego wykształciła się reguła, że zasada absorpcji powinna być stosowana tam, gdzie pomiędzy zbiegającymi się przestępstwami zachodzi bliski związek podmiotowy i przedmiotowy. Tam gdzie związek ten jest dalszy kara powinna być zbliżona do kumulacji kar. Wymiar kary łącznej powinien różnić się od mechanicznego dodawania kar. Priorytetową zatem zasadą kary łącznej powinna być zasada asperacji, natomiast karę łączną orzekaną na zasadzie absorpcji lub kumulacji wyjątkiem.

Wymierzając karę łączną Sąd bierze pod uwagę cele zapobiegawcze i wychowawcze, które ma ona osiągnąć. W ten sposób ustawodawca wskazuje na prewencję indywidualną jako jeden z podstawowych elementów decydujących o surowości represji. Sens zapobiegawczego oddziaływania kary sprowadza się do odstraszenia sprawcy od ponownego wejścia na drogę przestępstwa. Wychowawcze cele kary realizowane są przez kształtowanie postawy sprawcy, do której istoty należy krytyczny stosunek do własnego czynu oraz przestępstwa w ogóle. W konsekwencji chodzi o wychowanie sprawcy na pełnowartościowego członka społeczeństwa. Wskazując natomiast na potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa ustawodawca wskazuje na prewencję generalną jako jedną z ogólnych dyrektyw sądowego wymiaru kary. Chodzi o to, aby fakt wymierzenia kary oddziaływał nie tylko na sprawcę, ale także na innych potencjalnych sprawców przestępstw, których wymierzanie kar powinno z jednej strony odstraszyć, z drugiej zaś – kształtować postawy społecznie akceptowane.

W przedmiotowej sprawie pomiędzy przestępstwami skazanego, za które orzeczono karę pozbawienia wolności w wyroku SR w Trzebnicy w sprawie II K 15/11 oraz karę ograniczenia wolności w wyroku SR dla Warszawy-Żoliborza w Warszawie w sprawie III K 648/10, które zostały połączone w pkt I niniejszego wyroku łącznego - nie zachodzi ścisły związek przedmiotowy, bowiem skazany popełnił występki skierowane przeciwko różnorodnym dobrom prawnie chronionym: mieniu, bezpieczeństwu w komunikacji, powadze instytucji publicznych, życiu i zdrowiu publicznemu. W odniesieniu do kar połączonych w punkcie II niniejszego wyroku łącznego tj. kar pozbawienia wolności orzeczonych w wyroku SR w Trzebnicy w sprawie II K 528/11 i w wyroku SR dla Warszawy-Żoliborza w Warszawie w sprawie III K 498/11 również zachodzi odmiennosc dóbr prawnie chronionych naruszonych przez M. K. M., bowiem wymienionymi wyrokami został skazany za popełnianie występku przeciwko mieniu oraz przeciwko życiu i zdrowiu publicznemu.

Wydając wyrok łączny Sąd ma obowiązek uwzględnić w zakresie wymiaru kary wszystkie te okoliczności, które zaistniały także po wydaniu poprzednich wyroków i które wskazują na przebieg procesu resocjalizacji. Na wymiar kary łącznej w wyroku łącznym poza zasadami określonymi w art. 86 § 1 k.k. istotny wpływ ma zachowanie się skazanego w zakładzie karnym czy w środowisku, w którym znajduje się po prawomocnym skazaniu poszczególnymi wyrokami. W tym wypadku zachowanie się skazanego jest zmienne, o czym świadczy opinia o skazanym z dnia 22 marca 2016 r. wydana przez dyrektora Aresztu Śledczego w Warszawie-Białołęce (opinia o skazanym k.63-64). Z opinii tej wynika, iż M. K. M. w czasie pobytu w warunkach izolacji był sześciokrotnie nagradzany, karany dyscyplinarnie był natomiast osmiokrotnie. Do funkcjonariuszy stara się odnosić właściwie, był jednakże karany dyscyplinarnie za używanie wobec nich słów wulgarnych. Był zatrudniony nieodpłatnie, z obowiązków wywiązywał się właściwie. Aktów agresji czy autoagresji nie stwierdzono. Bezkrzytycznie wypowiada się na temat popełnionych przestępstw dotychczasowego trybu życia. Deklaruje udział w strukturach nieformalnych, identyfikuje się zasadami podkultury przestępczej. Uczestniczył w programach readaptacji społecznej, częściowo zrealizował Indywidualny Program Terapeutyczny, jednakże nie wpłynęło to na zmianę jego nastawienia wobec zdiagnozowanego u niego uzależnienia od środków odurzających. Tym samym uznać należy, że postępy w procesie resocjalizacji skazanego są nieznaczne.

Z pola widzenia nie może schodzić również fakt, iż stosowane wobec skazanego środki reakcji karnej o charakterze wolnościowym okazywały się kilkakrotnie nieskuteczne, bowiem trzykrotnie zarządzone mu wykonanie warunkowo zawieszanej kary pozbawienia wolności (k. 8-9).

W ocenie Sądu ze względu na powyższe :

1) ustalając wysokość kary łącznej pozbawienia wolności za przestępstwa, za które M. K. M. skazany został wyrokami SR w Trzebnicy sygn. akt II K 15/11 i SR dla Warszawy-Żoliborza w Warszawie sygn. akt III K 648/10, mając na względzie ich charakter oraz wysokość kar i kary łącznej pozbawienia wolności orzeczonej w wyroku sygn. akt II K 15/11 oraz wysokość kar i kary łącznej ograniczenia wolności orzeczonej w wyroku sygn. akt III K 648/10, podlegających połączeniu zgodnie z dyrektywą art. 86 §1 k.k. i art. 87 k.k., Sąd mógł orzec tę karę w przedziale od 2 lat pozbawienia wolności, dlatego też przyjąć należało, że kara w wymiarze 2 lat pozbawienia wolności – odbyta już w całości przez skazanego w sprawie II K 15/11 – jest wystarczająca dla zrealizowania wychowawczych i zapobiegawczych celów. Stąd, kierując się w tym przypadku zasadą niepogarszania sytuacji skazanego, Sąd orzekł taką jako karę łączną, jak w pkt I wyroku;

2) natomiast w odniesieniu do przestępstw, za które wymieniony skazany został wyrokami SR w Trzebnicy sygn. akt II K 528/11 i SR dla Warszawy-Żoliborza w Warszawie sygn. akt III K 498/11, mając na względzie ich charakter oraz opinię o skazanym, uznać należało, iż wymaga on dłuższego okresu resocjalizacyjno-wychowawczego, który kara łączna orzeczone niniejszym wyrokiem łącznym w wymiarze 2 lat i 10 miesięcy pozbawienia wolności w pełni zapewnia. Stąd, mając powyższe na uwadze, Sąd stosując zasadę asperacji, orzekł jak w punkcie II wyroku.

Na poczet kary łącznej 2 lat i 10 miesięcy pozbawienia wolności orzeczonej w pkt II wyroku Sąd zaliczył skazanemu okres rzeczywistego pozbawienia go wolności w dniach od 30 czerwca 2010 r. do dnia 2 lipca 2010 r. i od dnia 30 kwietnia 2011 r. do dnia 26 maja 2011 r. oraz okres, o który na podstawie art. 71 § 2 k.k. uległa skróceniu kara w sprawie Sądu Rejonowego dla Warszawy-Żoliborza w Warszawie (sygn. akt III K 498/11).

Zgodnie z treścią art. 576 § 1 k.p.k. pozostałe rozstrzygnięcia zawarte w łączonych wyrokach podlegają odrębnemu wykonaniu.

Ze względu na treść przepisu art. 85 k.k. postępowanie o wydanie wyroku łącznego co do wyroków Sądu Rejonowego w Rawiczu w sprawie sygn. akt II K 361/11 oraz Sądu Rejonowego w Szczytnie w sprawie sygn. akt II K 62/13, wobec braku podstaw do objęcia niniejszym wyrokiem łącznym, należało umorzyć. W odniesieniu do kary grzywny orzeczonej w wyroku w sprawie II K 361/11 wskazać należy, że możliwość łączenia kar różnych rodzajowo ustawodawca ograniczył w art. 87 k.k. wyłącznie do przypadku łączenia kary pozbawienia wolności z karą ograniczenia wolności. Przestępstwa z kolei osądzone wyrokiem w sprawie II K 62/13 zostały popełnione w październiku 2012 roku, a więc

zarówno po dacie wyroku w sprawie II K 15/11 jak i w sprawie II K 528/11, stanowiących granice czasowe zbiegu realnego (ciągu chronologicznego), określonego w pkt I i II niniejszego wyroku łącznego.

W pkt VI wyroku orzeczono o kosztach sądowych, zwalniając skazanego od ich ponoszenia.